

Gerçek dinlenme

Mesih dinlenmedir, yorgunlar için gerçek ferahlıktır, çünkü O'nun aracılığıyla gerçek ibadet mümkündür.

Sen ebedisin

Bu gerçeğe inanabilmeniz için Tanrı'ya dua ediyorum, çünkü bu Tanrı insanı yarattı, her şeyde denendi, ama aynı zamanda onaylandı, çünkü her şeyde Tanrı'ya itaat etti, ölümüne kadar yaşamı geri aldı: ölümden dirildi ve inanan herkesin kurtuluşu oldu.

Gerekçe nedir?

Gerekçe, adli olmayan insanı sanki adilmiş gibi affettiği, muaf tuttuğu ya da muamele ettiği ne adli ne de yargısal bir Tanrı eylemidir. Şimdi, eğer Tanrı bir adaletsizliğe adilmiş gibi davranırsa, aslında adaletsizlik yapıyor olacaktı. Eğer Tanrı bir günahkarın doğru olduğunu ilan etseydi, hayali, hayali bir beyanımız olurdu, çünkü Tanrı insan hakkında yanlış bir şey ilan ederdi.

Teolojik tanımlar

“Ölen kişi günahtan haklı çıkar” (Romalıllar 6: 7)

Teolojinin, gerekçelendirme doktrinini adli bir düzen meselesi olarak ele alması yaygındır; bu nedenle, gerekçelendirme konusuyla ilgili tanımlarda “Tanrı’nın adli eylemi”, “ilahi tanıma eylemi”, “adaleti ilan etme” vb. İfadeler kullanılır.

Scotfield için, haklı olmasına rağmen, inanan hala bir g nahkardır. Tanrı, inananı doğru kabul eder ve ona davranır, ancak bu, Tanrı’nın birini doğru kıldığı anlamına gelmez.

“İnanan günahkar haklıdır, yani doğru muamelesi görür (...) Gerekçelendirme, ilahi bir tanıma eylemidir ve bir kişiyi doğru yapmak anlamına gelmez ...” Referanslarla Scotfield İncil’i, Rom. 3:28.

Charles C. Kyrie’nin haklı çıkarması şu anlama gelir:

“Birisinin adil olduğunu ilan etmek. Hem İbranice (sadak) hem de Yunanca (dikaios) kelimeler, birini adil ilan ederek, olumlu bir kararı “duyurmak” veya “telaffuz etmek” anlamına gelir. Bu kavram birini adil yapmayı değil, sadece adaleti duyurmayı ima eder” Kyrie, Charles Caldwell, Temel Teoloji – Herkese açık, Jarbas Arag o tarafından çevrildi – S o Paulo: Christian World, 2004, s. 345.

George Eldon Ladd, Yunanca dikaios teriminin gerekçesini şu şekilde anlıyor:

“Adil beyan et, adil değil”. Göreceğimiz gibi, gerekçelendirmede ana fikir, haklı yargıç olan Tanrı’nın, günahkâr olsa da, Mesih’e inanan adamın sadece – adil olarak görüldüğü,  unk  Mesih’e geldiğinin beyanıdır. Tanrı ile adil bir ilişkiye” Ladd, George Eldon, Yeni Ahit Teolojisi,  evirileri Darci Dusilek ve Jussara M. Pinto, 1. Ed – S o Paulo: Exodus, 97, s. 409.

Gerekçelendirme, Tanrı'nın adli olmayan adama bağısladığı, muaf tuttuğu ve ona davrandığı ne adli ne de adli bir eylemdir. Şimdi, eğer Tanrı bir adaletsizliğe sanki adilmiş gibi davranırsa, aslında adaletsizlik yapıyor olacaktır. Eğer Tanrı bir günahkarın doğru olduğunu ilan etseydi, hayali, hayali bir beyanımız olurdu, çünkü Tanrı insan hakkında doğru olmayan bir şeyi ilan ederdi.

Gerekçelendirme doktrininin özü, Tanrı'nın gerçek adalet ve kutsallıkta yeni bir adam yaratması ve onu sadece bu yeni insan aslında adil olduğu için ilan etmesidir. Tanrı hayali, hayali bir adaletle, sadece gerçekten adil olmayan biri olarak muamele etme noktasına kadar çalışmaz.

Reform teologları için gerekçelendirme, yaşamlarında herhangi bir değişiklik olmaksızın Allah'ın adli bir eylemidir, yani Tanrı insanın durumunu değiştirmez. Aldatma burada yatıyor, çünkü Tanrı yalnızca yeniden doğanları haklı çıkarır (Yuhanna 3: 3). Şimdi, eğer insan Tanrı'ya göre yeniden doğmuşsa, bu, Tanrı'nın insanın durumunu değiştirdiği anlamına gelir (1 Petrus 1: 3 ve 23).

İnanan kişinin durumu, Mesih'e inanmadığı zamandan tamamen farklıdır. İnsan inanmadan önce karanlığın gücüne tabidir ve inandıktan sonra, "Bizi karanlığın gücünden çıkaran ve bizi sevgisinin Oğlu'nun krallığına götüren" (Cl 1) sevgisinin Oğlunun krallığına nakledilir. : 13).

Karanlığın gücünde insan günah için diri iken, bu nedenle, asla doğru ilan edilmeyecektir, ancak günah için ölümler haklı çıkarılmıştır.

Şimdi, mahkemelerde bulduğumuz hukuk sistemleri, yaşayanlar arasında maddeselliğe sahip meseleler ve ilişkilerle ilgilenirken, gerekçelendirme doktrini adli ilkeleri içermiyor, çünkü yalnızca günahtan ölenler haklı çıkar!

Kutsal Kitap, hem Yahudilerin hem de Yahudi olmayanların, Mesih İsa'da ortaya çıkan Tanrı'nın lütfuyla kurtarıldığını

gösterir. Tanrı'nın lütfuyla kurtulmak, iman yoluyla kurtulmakla aynıdır, çünkü İsa apaçık imandır (Galatyalılar 3:23). İsa, insanın Tanrı'ya tamamen güvendiği ve haklı gördüğü sağlam temeldir (İbraniler 11: 1; 2 Korintliler 3: 4; Sütun 1:22).

Daniel B. Pecota şunları söyledi:

“İnanç asla gerekçelendirmenin temeli değildir. Yeni Ahit hiçbir zaman gerekçelendirmenin dia pistin (“inanç karşılığında”) olduğunu iddia etmiyor, ancak her zaman pisteos dia (“inanç yoluyla”) “.

Şimdi, Mesih'in tezahür edilecek olan inanç olduğunu anlarsak, bu, Mesih'in (imanın) gerekçelendirmenin temeli olduğu ve her zaman olacağı sonucu çıkar. 'Dia pistin' (gerçeğe güven) ve 'dia pisteos' (gerçeğin kendisi) arasındaki kafa karışıklığı, İncil'deki pasajların yetersiz okunmasından kaynaklanmaktadır, çünkü Mesih, Tanrı'nın hoşuna gittiğine inanan erkeklerin sağlam temelidir. , çünkü gerekçelendirme Mesih aracılığıyla olur (pisteos günü).

Reformcuların gerekçelendirme doktrinindeki en büyük sorun, gerekçelendirme doktrinini yenileme doktrininden ayırmaya çalışmaktır. Rejenerasyon olmaksızın hiçbir gerekçe ve rejenerasyon dışında hiçbir gerekçe yoktur. İnsan ete ve kana göre yaratıldığında, Tanrı'nın hükmü vardır: suçlu, çünkü bu, insanın ete göre yaratılmış durumudur (Yuhanna 1:12). Ancak, insan yeniden yaratıldığında (yeniden yaratıldığında), Tanrı'nın verdiği karar: haklıdır, çünkü kişi aslında adildir.

Adem'de Kınama

Gerekçelendirme doktrinini anlamanın ilk adımı, tüm insanların günah işlediğini ve Tanrı'nın yüceliğinden mahrum kaldığını anlamaktır (Romalılar 3:23). Bu, Adem'in suçu nedeniyle tüm

insanların birlikte Adem'in 'uyluğundayken kirli ve Tanrı için ölü hale geldiği anlamına gelir (Ps 53: 3; Ps 14: 3). Adem'in suçundan sonra, tüm soyundan gelenler günah için yaşamaya başladılar ve Tanrı'ya (yabancılaşmış, ayrılmış) öldüler.

Elçi Pavlus, Adem'den miras alınan bu durumdan söz ederken, tüm insanların (Yahudiler ve Yahudi olmayanlar) doğaları gereği gazabın çocukları olduğunu söyledi (Efesliler 2: 3).

Neden gazap çocukları? Çünkü Adem'in itaatsizliğinin çocuklarıydılar "Kimse sizi boş sözlerle aldatmasın; bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı itaatsizlik çocuklarına gelir "(Efesliler 5: 6).

Adem'in suçu nedeniyle günah dünyaya girdi ve itaatsizliğinden dolayı bütün insanlar günahkârdır "Bu nedenle, günah dünyaya günah yoluyla, ölüm ise günah yoluyla girdiğinden, ölüm herkese geçti. bu yüzden herkes günah işledi "(Romalılar 5:12).

Bedene göre doğan tüm insanlar günahkardır çünkü Adem'in mahkumiyeti (ölümü) tüm torunlarına geçti.

Birçoğu, Adem'den miras kalan kınama nedeniyle erkeklerin günahkar olduklarının farkında değil ve iyi ve kötü bilgisinden kaynaklanan davranışsal sorunlar nedeniyle erkeklerin günahkar olduğunu düşünüyor.

İyilik ve kötülük bilgisinin meyvesinden edindiği bilgilerden Adem'in suçunu iyi görmek gerekir. İyilik ve kötülük bilgisi insanı Tanrı'dan (günah) ayıran şey olmasa da, Tanrı iyiyi ve kötüyü bildiği için (Yaratılış 3:22), itaatsizlik günahı (bölünme, ayrılık, yabancılaşma) getirdi. Yasanın nedeni: kesinlikle öleceksin (Yaratılış 2:17).

Günahın aşırı derecede kötü olduğu ortaya çıktı, çünkü kutsal, adil ve iyi yasa aracılığıyla günah insana egemen oldu ve insanı öldürdü (Romalılar 7:13). Yasanın cezası olmadan: "Kesinlikle öleceksiniz", günahın insana hakim olma gücü

olmazdı, ancak yasanın gücü sayesinde (kesinlikle öleceksiniz) günah bir fırsat buldu ve insanı öldürdü (Rom. 7:11). Aden'de verilen yasa kutsaldı, adil ve iyiydi çünkü insanı itaatsizliğin sonuçları konusunda uyardı (ondan yemeyeceksin, ondan yediğin gün kesinlikle öleceksin).

Suç nedeniyle insanlar kötülük içinde oluşur ve günah içinde tasavvur edilir (Mezmur 51: 5). Anneden (başlangıçtan itibaren) erkekler Tanrı'dan uzaklaşır (Mezmur 58: 3), insanların en iyisi bir dikenle karşılaştırılabilir ve en doğrusu dikenden yapılmış bir çitle karşılaştırılabilir (Mk 7: 4). Kararın duyulması Adem'in suçu yüzünden: suçlu! (Romalılar 3:23)

Dolayısıyla Eyüp'ün sorusu: "Kirliliğinden saf olanı kim çıkarabilir? Hiç kimse "(Eyüp 14: 4). Ama insanlarla imkansız olan şey Tanrı ile mümkündür, çünkü O her şeyi yeni yapma gücüne sahiptir: "Ancak İsa onlara bakarak şöyle dedi: Erkekler için bu imkansızdır, ama Tanrı için değil, çünkü herkes Tanrı için şeyler mümkündür "(Markos 10:27).

Gerekçe, tüm insan sorularının en önemlisine Tanrı'nın cevabıdır: Kişi Tanrı'nın önünde nasıl kabul edilebilir? Yanıt Yeni Ahit'te, özellikle de İsa Mesih'in şu sırasına göre açıktır: "Gerçekten, gerçekten, size diyorum ki, bir daha doğmamış olan Tanrı'nın krallığını göremez" (Yuhanna 3: 3). Sudan ve Ruh'tan doğmak gereklidir, çünkü bedenden doğan şey bedenseldir, ancak Ruh'tan doğanlar ruhsaldır (Romalılar 8: 1).

Tanrı ile insanlar arasındaki ayrılık (günah) sorunu, insanların davranışlarından değil, doğal doğumdan (1Co 15:22) kaynaklanmaktadır. Günah, insanın toplumdaki davranışıyla değil, düşmüş doğasıyla ilgilidir.

İnsanın Mesih'te gerekçelendirilmede elde ettiği kınamanın çözümü, adli bir eylemden değil, Tanrı'nın gücünden gelir. Birincisi, insanın Yaradan'a itaatsizlik etmesi, mahkumiyet

kararının tesis edilmesi için yeterliydi: tüm insanların ölümü (ayrılık) (Romalıları 5:18).

İkincisi, İsa insanları kendi çarmihini almaya çağırdığında, Tanrı ile insanlar arasında uzlaşmak için, verilen cezaya, yani ölüme katlanmak gerektiğini açıkça ortaya koyuyor. Mesih ile ölüme adalet yerine getirilir, çünkü ceza, suçu işleyen kişiden başka bir şey değildir (Mt 10:38; 1Co 15:36; 2Co 4:14).

Belden aşağısı felçli bir adam İsa'nın önüne konulduğunda şöyle dedi: "Artık insanoğlunun yeryüzünde günahları affetme gücüne sahip olduğunı bildiğimize göre (felçli kişiye dedi), size diyorum, Kalk, al senin yatın ve evinize gidin "(Mk 2:10-11).

İsa'dan gelen bu satır, Romalıları 3'ün 21-25. Ayetlerinin gerekçelendirme konusundaki klasik pasajının adli kavramları içermediğini göstermektedir.

Günahları bağışlamak yasal bir talep değil, güç meselesidir! Sadece kil üzerinde güce sahip olanlar aynı kütleden onurlu kaplar yapmak için günahları affedebilirler (Romalıları 9:21).

Elçi Pavlus bu nedenle müjdeden utanmadı, çünkü müjde, inanan herkesin kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür (Romalıları 1:16).

Tanrı, Eyüp ile bu konu hakkında konuşurken, insanın kendisini doğru ilan edebilmesi için, Tanrı'nınki gibi kollara sahip olması ve Yüceler gibi gök gürültüsü yapması gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır. Şeref ve ihtişamla giyinmek, şeref ve ihtişamla giyinmek gerekecekti. Yerine kötöleri ezerek gazabını boşaltabilmelidir. İnsanın kendini kurtarması ancak yukarıda sıralanan tüm gereksinimleri karşılayarak mümkün olabilirdi (Eyüp 40: 8-14).

Ancak insan, Tanrı'nın tarif ettiği bu güce sahip olmadığından, asla kendisini doğru ilan edemez veya kurtaramaz.

Öte yandan, insanoğlu İsa Mesih, insanı doğru ilan edebilir, çünkü Kendisi Baba ile yüceliğe dönerek kendisini ihtişam ve ihtişamla giydirdi “Ve şimdi, Baba, beni kendinle yüceltin. dünya var olmadan önce seninle sahip olduğum o ihtişam ”(Yuhanna 17: 5);

“Kılıcını uyluğuna bağla, ey güçlü adam, ihtişamın ve majestelerinle” (Mezm 45: 3).

Adil yargıç

Gerekçelendirme doktrinini anlamamanın ikinci adımı, Tanrı'nın mahkum edilenleri suçsuz ilan etmesinin bir yolu olmadığını anlamaktır. Adil Allah, zulmedenlere verilen cezanın onlara uygulanmasına izin veremez.

Tanrı asla kötü olanı doğru ilan etmez (haklı çıkarır), “Yanlış sözlerden yüz çevireceksin, masum ve doğru olanı öldürmeyeceksin; çünkü kötüleri haklı çıkarmayacağım ”(Çıkış 23: 7).

Tanrı asla kötülere sanki sadece “Böyle bir şey yapmak, kötüleri doğrularla öldürmek senden uzak olsun; Doğrular, senden uzakta, kötüler gibi olsun. Tüm dünyanın Yargıcı adalet yapmaz mı? ” (Yaratılış 18:25).

Tanrı, suçluya uygulanan cezanın bir başkasına verildiğinden asla emin olmayacaktır: “Günah işleyen can ölecektir; Oğul babanın suçunu kabul etmeyecek, baba da oğlunun suçunu kabul etmeyecektir.

Doğruluğun doğruluğu ona dayanacak ve kötülerin kötülüğu ona düşecek ”(Eze 18:20).

İsa, Nikodimos'a insanın yeniden doğması gerektiğini söylediğinde, yukarıdaki tüm sorular dikkate alındı, çünkü İsa, Tanrı'nın Adem'in bedenine göre doğanların suçsuz

olduğunu asla ilan etmediğini biliyordu.

Doğal doğumda, insan günahkar, cesareti kırılacak bir kap, bu nedenle de gazap ve itaatsizlik çocuğu yapıldı. İnsanın günahtan özgür olduğunu ilan etmek için önce ölmesi gerekir, çünkü ölmezse Tanrı için asla yaşayamaz “Çünkü ölü olan günahtan haklı çıkar” (Romalılar 6: 7); Aptalca! Önce sen ölmedikçe ektiğin şey hızlandırılmaz ”(1Co 15:36).

Mesih günahkârlar için – adaletsizler için – öldü, ancak Mesih’in etini yemeyen ve Mesih’in kanını içmeyen kişinin kendi içinde yaşamı olmayacak, yani insanın Mesih’in ölümüne iştirak etmesi esastır.

“Mesih ayrıca bizi Tanrı’ya götürmek için günahlardan, adil olmayanlardan da bir kez acı çekti; gerçekten de bedeni utandırdı, ama Ruh tarafından hızlandırıldı ”(1Pe 3:18);

“Bu nedenle İsa onlara dedi: Doğrusu, size diyorum ki, insanoğlunun etini yemeden ve onun kanını içmezseniz, kendinizde yaşam olmayacak” (Yuhanna 6:53).

Mesih’in etini yemek ve kanını içmek, O’na inanmakla aynı şeydir (Yuhanna 6:35, 47). Mesih’e inanmak, O’nunla çarmıha gerilmekle aynı şeydir.

İnanan herkes O’nun yanına gömülür ve günah için yaşamayı bırakır ve Tanrı için yaşamaya başlar “Ben zaten Mesih ile çarmıha gerildim; ve artık yaşıyorum, ama Mesih içimde yaşıyor; ve şimdi bedende yaşadığım hayat, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu’nun imanında yaşıyorum ”(Galatyalılar 2:20; Rom. 6: 4).

Mesih’e inanan adam, Adem’in suçu nedeniyle ölümden suçlu olduğunu kabul eder.

Tanrı’nın tam konuştuğunda olduğunu ve Adamdem’in soyundan gelenleri suçlu olarak yargıladığında saf olduğunu açıkça

kabul eder (Ps 51: 4). Sadece Mesih'in ölümden dirilerek yeni bir adam yaratma gücüne sahip olduğunu, böylece O'nunla gömülen kişinin yeni bir canlıyı dirilteceğini kabul eder.

Mesih'teki Yeni Adam

Gerekçelendirmeyi anlamanın son adımı, yeni doğumdan gerçek adalet ve kutsallıkta yaratılmış yeni bir yaratık geldiğini anlamaktır. "Öyleyse, eğer biri Mesih'te ise, yeni bir yaratıktır; eski şeyler gitti; bakın, her şey yeni oldu "(2Co 5:17; Efes 4:24).

Bu yeni yaratık doğru ilan edildi çünkü Tanrı onu etkili bir şekilde yeniden adil ve O'nun önünde suçsuz yarattı.

Mesih'e iman eden adam, ilahi doğanın yeni bir parçası olarak yaratıldı (2 Pet. 1: 4), çünkü yaşlı adam çarmıha gerildi ve günaha ait beden yok edildi.

İnsan, ölümüne benzer şekilde Mesih'le birlikte gömüldükten sonra, "Bunu bilerek, yaşlı adamımızın onunla çarmıha gerildiğini, böylece günahın bedeni geri alınabilsin ki artık günaha hizmet etmeyelim" (Rom 6: 6).

Müjde aracılığıyla Tanrı sadece insanı doğru ilan etmekle kalmaz, aynı zamanda yeni, esasen doğru insanı da yaratır. Dr. Scofield'ın iddia ettiğinin aksine, Tanrı yalnızca günahkarı doğru ilan eder, ancak onu doğru yapmaz.

Mukaddes Kitap, Tanrı'nın yeni insanı gerçek adalet ve kutsallıkta yarattığını belirtir (Efes 4:24), bu nedenle, Aklama, Tanrı'nın yaratıcı bir eyleminden gelir, böylece yeni insan ilahi doğanın bir katılımcısı olarak yaratılır. İncil'deki gerekçelendirme, müjdenin (inanç) gerçeği aracılığıyla yeniden yaratılanların durumuna atıfta bulunur: suçluluktan veya kınamadan uzak.

Mesih'te olanlar için hiçbir mahkumiyet yoktur. Neden kınama yok? Cevap, insanın 'Mesih'te olduğu' gerçeğinde yatmaktadır, çünkü Mesih'te bulunanlar yeni yaratıklardır "BU NEDENLE, Mesih İsa'da olanlar, bedene göre değil, Ruh'a göre yürüyenlere artık bir mahkumiyet yoktur" (Romalıları 8: 1);

"Öyleyse, eğer biri Mesih'te ise, yeni bir yaratıktır; eski şeyler gitti; bakın, her şey yeni oldu "(2Co 5:17).

Gerekçe, Mesih'te olanların yeni koşullarından kaynaklanıyor, çünkü Mesih'te olmak yeni bir yaratık olmaktır "Ve eğer Mesih senin içindeyse, beden aslında günah yüzünden öldü, ama ruh, adalet. Ve eğer İsa'yı ölümden diriltten Ruhu sizde oturursa, Mesih'i ölümden diriltten kişi, sizde yaşayan Ruhu sayesinde ölümlü bedenlerinizi de hızlandıracaktır "(Rom. 8: 10-11).

Elçi Pavlus'un sorusunu sorun: "Çünkü bizler Mesih'te aklanmak isteyen bizler de günahkâr olursak, Mesih günahın hizmetçisi midir? Hiç de değil "(Galatyalılar 2:17).

Şimdi Mesih bir doğruluk bakanıdır ve hiçbir şekilde bir günah bakanıdır, bu nedenle, Mesih tarafından aklanılan kişi günahkâr olarak görülmez, çünkü günah için ölmüştür "Çünkü ölü olan günahattan haklı çıkar" (Rom. 6: 7).

Elçi Pavlus şunları söylediğinde: Onları aklayan Tanrı'dır! "Tanrı'nın seçilmişlerine karşı kim suçlamada bulunacak? Onları haklı çıkaran Tanrı'dır "(Romalıları 8:33), bunun adli bir mesele olmadığından oldukça emindi, çünkü bir mahkemede sadece ne olduğunu açıklıyor, çünkü yargıçların önüne çıkanların durumunu değıştirme yetkileri yok.

Elçi Pavlus, 'haklı çıkaran Tanrı'dır' denildiğinde, Tanrı'nın yeni bir insan yaratan gücüne dikkat çeker. Tanrı insanı doğru ilan eder, çünkü yeni yaratılmış olanları kınama yoktur. Tanrı, yaşlı adamın durumunu Mesih'e devretmedi, ama yaşlı adam çarmıha gerildi ve geri alındı, öyle ki, Baba Tanrı'nın yüceliği için Mesih'in yanında oturan yeni yaratıklar ölümlerden ortaya çıktı ve onlara hiçbir kınama baskısı

yapmadı.

Hristiyanlar, İncil'deki güç tarafından doğru kılındıkları için (dikaioō) doğru ilan edilirler, çünkü insan Mesih'in bedenine katılır, çünkü o kutsal, suçsuz ve suçsuz olarak Mesih'le birlikte öldü ve yeniden dirildi. bedeni ölümle size kutsal, suçsuz ve suçsuz "ondan önce" sunmaktır (Kol 1:22; Efes 2: 6; Sütun 3: 1).

Pavlus, "Zaten öldüğünüz ve hayatınız Tanrı'da Mesih ile gizli olduğu için" dediğinde (Sütun 3: 3), bu, Hristiyan'ın günden, yani günden ölü olarak haklı olduğu anlamına gelir (Romalılar 6: 1 – 11) ve ben Tanrı için yaşıyorum "Bu yüzden ölümden vaftiz edilerek onunla birlikte gömüldük; Böylece, Mesih, Baba'nın görkemiyle ölümden dirildiği gibi, biz de yaşamın yeniliğinde yürüeyebiliriz " (Romalılar 6: 4).

İsa, insanlığın günahı yüzünden ölmek üzere Tanrı tarafından teslim edildi, çünkü insanların Tanrı için yaşamak için günah için ölmesi gerekiyordu. İsa Mesih'in ayağa kalkmasının nedeni budur, böylece O'nunla birlikte yükselenler doğru ilan edilsin. Ölmeden diriliş yoktur, diriliş olmadan "Günahlarımız için teslim edilen ve gerekçemiz için yükselen" (Romalılar 4:25) hiçbir haklı gösterilemez.

Sürekli ve kurtuluş, insanlara değil, yollara bağlıdır

Perdition geniş yolun kaderidir ve kurtuluş de a dar yolun kaderidir.